

I den af Folketingets Udvalg afgivne Betænkning henvises til, at der ved Behandlingen af Lovforslaget i de tidligere Aar er blevet gjort gældende fra de ikke-socialdemokratiske Partiers Side, at man »af principielle Hensyn ikke vilde være med til i *al Almindelighed* at fastsætte Arbejdstiden for voksne Arbejdere ved Lov, hvorimod man ligesom tidligere var villig til at yde sin Medvirkning til, at der indføres Begrænsninger af Arbejdstiden i de særligt *sundhedsfarlige Erhverv*«, hvorfor det ogsaa i Aar ved 1ste Behandling af Lovforslaget af Forslagsstillernes Ordfører blev udtalt, at man heller ikke denne Gang turde vente Lovforslaget gennemført, men at man, under de foreliggende Forhold, vilde erklære sig tilfreds med, at det gennem et om Sagen nedsat Udvalg blev tilkendegivet Arbejdsraadet og Indenrigsministeriet med Hensyn til Arbejdet ved Haandhævelsen af § 24 i Fabrikloven af 29. April 1913*), at der i Folketinget var Ønske om at se Paragraffens Bestemmelser om en Begrænsning af Arbejdstiden i visse sundhedsfarlige Erhverv bragt ud i Livet indenfor en rimelig Tidsgrænse. Saadan Henvendelse er da ogsaa fra Udvalgets Side tilgaaet Indenrigsministeriet, der har tilstillet Udvalget bl. a. en Skrivelse fra Arbejdsraadet, gaaende ud paa, at man er i Gang med nærmere at gennemgaa og bearbejde de allerede tilvejebragte Oplysninger vedrørende Sygeligheden blandt Arbejderne i Sukkerraffinaderier, Svovlsyrefabrikker, Glasværker, Papirfabrikker og Eddikesyrefabrikker, samt en af Statistisk Departement udarbejdet Oversigt over »Sygelighedsforholdene blandt Arbejdere i Virksomheder med konti-

*) Denne Paragraf lyder saaledes: „For saa vidt Arbejdet i visse Virksomheder helt eller delvis skønnes at medføre særlig Fare for de beskæftigede Arbejders Sundhed, kan der af Indenrigsministeren efter Arbejdsraadets Indstilling sættes en Grænse for det Antal Timer i hvert Døgn, i hvilke Arbejdere over 18 Aar maa udføre saadant. Forinden saadan Bestemmelse udfærdiges, skal der af Indenrigsministeren gives bestaaende Centralforeninger af Arbejdsgivere og Arbejdere i de under Lovens Omraade faldende Virksomheder, hvem de i Lov Nr. 81 af 12. April 1910 om Oprettelse af en fast Voldgiftsret ommeldte Beføjelser er indrømmet, Lejlighed til at afgive Erklæring i Sagen.“